

El pati dels Tarongers

Notícies curtes, resums de conferències i altres documents interessants

- 1 El nou Projecte de Llei dels drets i de les oportunitats de la infància i l'adolescència promou les adopcions nacionals i impulsa els acolliments especialitzats i permanents
- 2 Els universitaris catalans aproven una llei de federacions i seleccions catalanes
- 3 Els parlamentaris escullen sis dels nou membres del Consell de Garanties Estatutàries

El nou Projecte de Llei dels drets i de les oportunitats de la infància i l'adolescència promou les adopcions nacionals i impulsa els acolliments especialitzats i permanents

El Govern ha aprovat el Projecte de Llei dels drets i les oportunitats de la infància i l'adolescència, una norma nova que recull tota la legislació actual catalana sobre la infància i l'adolescència, introdueix novetats en aspectes com la protecció davant el maltractament de menors i promou les adopcions nacionals i el procediment de desemparament, o el procés d'acolliment, amb dues modalitats noves: el permanent i l'especialitzat.

La nova norma situa l'infant i l'adolescent com a subjectes de drets i oportunitats i actualitza la normativa que fins ara hi havia en aquest camp per adaptar-la a les noves necessitats i circumstàncies socials. També incorpora el principi de transversalitat en les polítiques d'infància i adolescència, ja que entén que la infància és cosa de tota la societat.

L'objectiu és atendre els infants i els adolescents, protegir-los i promocionar-los benestar personal i social, i garantir l'exercici dels seus drets i responsabilitats. Per això la nova Llei incorpora la prevenció a les polítiques de protecció, fins ara majoritàries. A banda de reaccionar quan l'infant o l'adolescent entren en situació de risc o desemparament i preveure mesures per pal·liar aquesta situació, a partir d'ara, s'hi incorporen i dicten normatives pel que fa a la prevenció, l'atenció, la promoció i la participació d'aquests col·lectius. La normativa prioritza que en casos de maltractament familiar sigui la persona maltractadora qui deixi la llar, en lloc de l'infant. Generalment, fins ara, en cas de maltractament infantil, calia separar el menor del seu domicili o nucli familiar.

El Registre unificat de maltractaments infantils

En l'àmbit de la protecció davant el maltractament, el Projecte de Llei també regula el Registre unificat de maltractaments infantils i preveu la creació d'un centre de recerca sobre maltractaments infantils. També vol evitar la doble victimització, és a dir, que els infants hagin de declarar dues vegades per un cas d'abús o maltractament. L'objectiu és posar la lluita contra el maltractament infantil al mateix nivell que la lluita contra la violència masclista.

La Llei també regula la descentralització del sistema de protecció i estableix dues categories: la situació de risc i la de desemparament. Fins ara, per tal que un infant accedís a una mesura de protecció se l'havia de desemparar. Ara només s'haurà de fer si la mesura de protecció ho requereix. D'una banda, el Proje-

te de llei considera que un infant es troba en situació de risc quan el seu desenvolupament i benestar es veuen limitats o perjudicats per qualsevol circumstància personal, social o familiar, i sempre que per a la seva protecció efectiva no sigui necessària la separació del nucli familiar. Davant d'aquestes situacions, han de ser els serveis socials municipals els encarregats de valorar i promoure les mesures més adequades per eradicar-la, amb el compromís dels progenitors. D'altra banda, un infant o adolescent es considerarà en situació de desemparament quan, per protegir-lo, se l'hagi de separar del nucli familiar. En aquests casos, la competència serà de la Generalitat.

La norma també estableix un temps límit per oposar-se judicialment a les resolucions de desemparament i a les mesures de protecció. D'aquesta manera s'evita que els infants hagin de viure situacions d'incertesa, que a vegades l'alentiment dels processos d'oposició pot provocar. D'aquesta manera, la nova regulació limita a tres mesos el termini per oposar-se judicialment a la declaració de desemparament. Paral·lelament, s'estableix un màxim de dos anys perquè els progenitors suspesos de potestat puguin sol·licitar el menor, sempre que s'hagin produït canvis en les circumstàncies que van provocar el desemparament. En el cas de l'acolliment preadoptiu, que és el pas previ obligatori abans de l'adopció, el termini que tenen els progenitors per oposar-s'hi és de dos mesos. D'aquesta manera, s'agilitza el procés d'adopció nacional.

Noves modalitats d'acolliment: especialitzat i permanent

A més de l'acolliment familiar simple, l'acolliment en centre i l'acolliment preadoptiu, el Projecte de llei inclou dues modalitats noves: l'acolliment familiar permanent i l'acolliment familiar especialitzat, és a dir, l'acolliment en una unitat convivencial d'acció educativa (UCAE).

D'una banda, l'acolliment familiar permanent es durà a terme quan el desemparament sigui pràcticament definitiu però no sigui possible l'adopció. De l'altra, l'acolliment familiar en unitat convivencial d'acció educativa està adreçat a infants i adolescents tutelats que requereixen una atenció més especialitzada: menors amb necessitats educatives especials (per causes psíquiques, físiques o sensorials), malalties cròniques i/o trastorns de conducta i grups de germans.

Isabel Muntané
Periodista

Els universitaris catalans aproven una llei de federacions i seleccions catalanes

Representants d'estudiants d'universitats catalanes van aprovar una llei de federacions i seleccions esportives catalanes, dins de l'edició d'enguany del Parlament universitari. Els joves participants, en total més d'un centenar, van reproduir un debat en el qual hi havia tots els partits actualment presents a la cambra, i el balanç, en paraules de Lluís M. Corominas, vicepresident segon del Parlament, va ser molt positiu, ja que es va elaborar una llei "que té una clara complexitat jurídica, una forta repercussió ciutadana i un pes ideològic molt important".

Altres activitats que hi van dur a terme els estudiants van ser la simulació d'una moció de censura, l'elaboració d'una proposta de modificació de la Constitució i la simulació d'una compareixença en què van participar el director del Consell Català de l'Esport, Carles Macian, i el periodista esportiu Lluís Canut. El Parlament universitari és una simulació de la feina que habitualment fan els parlamentaris perquè els estudiants coneguin en profunditat la tasca de la cambra catalana, i es fa en col·laboració amb la Facultat de Ciències Jurídiques de la Universitat Rovira i Virgili, amb la qual cosa els estudiants es converteixen durant una setmana en parlamentaris i posen a prova les dinàmiques pròpies de la participació.

El pati dels Tarongers

El pati dels Tarongers

En el debat i l'aprovació de la Llei, els estudiants es van organitzar en sis grups, els mateixos que té ara la cambra, representats cadascun amb un color. Els grups que representaven el Govern, tripartit, eren els grups taronja (CiU), groc (ERC) i verd (ICV-EUiA) mentre que a l'oposició eren els grups roig (PSC), lila (Grup Mixt) i blau (PPC). Els joves van estar acompanyats de diputats dels sis grups, Joan Morell (CiU), Josep Casajuana (PSC-CpC), Patrícia Gomà (ERC), Rafael López (PPC), Lluís Postigo (ICV-EUiA) i Antonio Robles (Grup Mixt).

En les seves intervencions, els estudiants, provinents de la Universitat Autònoma de Barcelona, de la Universitat de Barcelona, de la Universitat de Lleida, de la Universitat Rovira i Virgili, de la Universitat Oberta de Catalunya, de la Universitat Pompeu Fabra i de la Universitat Abat Oliba, van apuntar que "és una Llei innovadora i transgressora que aconsegueix que un territori amb una identitat i història com Catalunya pugui tenir la seva pròpia selecció i competir en l'àmbit internacional", com es va dir des del grup socialista (grup roig). Des del grup taronja, que representava el grup de CiU, el seu representant va dir que "igual com ara ningú no entendria un món sense televisió o Internet, en un futur tampoc no s'entendria que Catalunya no tingués la seva pròpia i més alta representació esportiva". Els altres grups que hi van votar a favor van ser el grup groc (ERC), que va destacar que "dóna resposta a tot un sector social que anhela veure els seus esportistes en una selecció" i el grup verd (ICV-EuiA), que va comparar el paper que pot jugar una selecció catalana amb el que ja juguen "nacions sense estat com Gal·les i Escòcia". També el grup lila (Grup Mixt), tot i estar a l'oposició, va votar a favor i va defensar un suport "sincer i màxim a la selecció esportiva espanyola".

Finalment, la Llei es va "aprovar" amb els vots dels grups del Govern, taronja, groc i verd, a més del grup roig i lila. L'únic grup que hi va votar en contra va ser el grup blau, corresponent al PPC, el portaveu del qual va argumentar en la seva intervenció que "aquesta no és una llei de país", va assegurar que "el que fa el Parlament és un frau als esportistes i a la societat" i va anunciar que el seu grup "portarà la Llei al Tribunal Constitucional".

Pilar Barragan
Periodista

Els parlamentaris escullen sis dels nou membres del Consell de Garanties Estatutàries

L'últim Ple del Parlament de Catalunya del sisè període de sessions de la VIII legislatura va designar els sis membres del Consell de Garanties Estatutàries (CGE) que correspon elegir a la cambra. Aquests juristes són: Joan Egea i Àlex Bas, a proposta de CiU; Antònia Agulló i Pere Jover, a proposta del PSC-CpC; Jaume Vernet, a proposta d'ERC, i Julio Añoveros, a proposta del PPC. La votació es va fer de forma electrònica i secreta, i el resultat va ser de 82 vots a favor i 52 abstencions, de manera que els candidats van superar per un vot la majoria necessària de tres cinquens que determina la Llei.

El Govern de la Generalitat va impulsar l'elaboració de la Llei del Consell de Garanties Estatutàries, aprovada pel Ple del Parlament el 4 de febrer passat, en compliment del compromís de desplegar l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Aquest organisme, que vetllarà per l'adequació a l'Estatut i a la Constitució de les lleis i disposicions de la Generalitat, substituirà l'actual Consell Consultiu i assumirà noves funcions. El Consell, l'integren nou membres, que han de ser juristes de competència i prestigi reconeguts amb més de quinze anys d'experiència professional. Sis els va designar el Ple, mentre que els altres tres els ha de proposar el Govern i tots són nomenats pel president de la Generalitat. El seu mandat és de nou anys i no poden ser reelegits.

Els membres del CGE

Joan Egea (1951) és catedràtic de Dret Civil de la Universitat Pompeu Fabra (UPF) i acadèmic electe de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya. Ha estat membre de la comissió que assessora la Direcció General de Dret i d'Entitats Jurídiques en la resolució dels recursos governatius del 2005 al 2008, vocal de la Junta Electoral Central del 2000 al 2004 i degà de la Facultat de Dret de la Universitat Pompeu Fabra del 1994 al 2000. Ha participat en diferents projectes legislatius i de recerca.

El pati dels Tarongers

El pati dels Tarongers

Àlex Bas (1970) és doctor en Dret per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), funcionari en actiu de la Generalitat, assessor jurídic en matèria parlamentària del grup de CiU, professor associat de la Facultat de Dret de la UAB i, des de 2007, vocal de la Comissió Mixta de Transferències Generalitat-Estat i del Consell per a l'Impuls i el Seguiment del Desplegament de l'Estatut. Ha estat director del Gabinet d'Estudis de la Seguretat i del Gabinet d'Estudis d'Interior del Departament de Justícia i Interior del 2000 al 2004. Ha participat en diferents projectes de recerca en l'àmbit del dret.

Antònia Agulló (1953) és catedràtica de Dret Financer i Tributari de la Universitat Pompeu Fabra (UPF), professora associada d'aquesta Universitat, llicenciada i doctora per la Universitat de València i consellera en funcions del Consell Consultiu. Ha estat degana de la Facultat de Dret de la UPF del 2004 al 2006 i presidenta del Consell Tributari de l'Ajuntament de Barcelona del 2003 al 2006. Ha participat en diferents projectes de recerca i desenvolupament i ha dirigit diverses tesis doctorals.

Pere Jover (1941) és doctor en Dret per la Universitat de Barcelona, professor titular a la Facultat de Dret d'aquesta Universitat i conseller en funcions i president del Consell Consultiu. Ha estat diputat del PSC per Barcelona al Congrés dels Diputats de la I a la VI legislatura i membre de l'Observatori de Dret Privat de la Generalitat del 2000 al 2001. Ha participat en diversos projectes d'investigació i de desenvolupament.

Jaume Vernet (1958) és catedràtic de Dret Constitucional de la Universitat Rovira i Virgili (URV) i conseller en funcions del Consell Consultiu. Ha estat professor a la Universitat de Barcelona i a la URV, i degà en funcions de la Facultat de Ciències Jurídiques de la URV del 1992 al 1996. La seva tasca investigadora està centrada principalment en el dret autonòmic. Ha participat en diferents informes i estudis.

Julio Añoberos (1942) és catedràtic Jean Monnet d'ESADE, doctor en Dret per les universitats de Bolonya i Madrid, soci director del bufet Añoberos & Asociados, professor de Dret Comunitari d'ESADE, director del Departament de Dret Públic d'ESADE i membre del Consell Assessor de l'Institut Europeu de la Mediterrània. Ha estat diputat al Parlament Europeu del Grup Parlamentari Popular del 1994 al 1999. És membre de l'Associació d'Exdiputats del Parlament Europeu.

Isabel Muntané
Periodista